

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorum

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

LXXV. Praeceptum Karoli Calvi monasterio sancti Hilarij in dioecesi
Carcassonensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

tionem ejus clementer excipientes, hoc altitudinis nostræ præceptum fieri iussimus; per quod præcipimus atque firmamus ut præscriptæ villæ, cum omnibus omnium rerum adinentiis & appendiciis, absque cujuslibet immutatione aut subtractione, præscriptæ sanctæ crucis Ecclesiæ Canonicorum usibus & stipendiis nostris & futuris temporibus perpetua lege habeantur & teneantur; videlicet ut quicquid ex eis iuste & rationaliter fieri potest, utilitatibus & necessitatibus memoratorum Clericorum secundum administrationem proprii Pontificis semper præbeat augmentum & supplementum. Ut autem hæc magnitudinis nostræ confirmatio plenior in Dei nomine obtineat vigorem, de anulo nostro subter eam iussimus sigillari. Data 111. Idus Februarij Indictione xv. in anno x11. regni Karoli gloriosissimi Regis. Actum in villa Briona in Dei nomine feliciter. Amen.

LXXIV.

Præceptum Karoli Calvi pro monasterio Montisfolvi in diœcesi Carcassonensi.

IN nomine sanctæ & individue Trinitatis. Karolus Dei gratia Rex. Cum petitionibus fervorum Dei iustis & rationalibus divini cultus amore favemus; superna nos gratia pro his muniri non dubitamus. Proinde noverit omnium fidelium nostrorum præsentium futurorumque sagacitas quia vir venerabilis Richomirus Abbas ex monasterio quod nuncupatur Mallati, situm in territorio Carcassensi super fluvium Duranum, constructum in honore sancti Iohannis Baptistæ, cum terminis & adjacentiis suis, obtulit obtutibus nostris quandam auctoritatem Domni ac genitoris nostri Hludovici patris recordationis serenissimi Augusti; in qua erat inferum qualiter antecessoris sui antecessor ipsam monasterium novo construxisset opere, & propter ejus defensionem vel propter pravorum hominum illicitas infestationes in manu ejusdem Domni Imperatoris unâ cum monachis ibi degentibus se commendavit, ut sub ejus tuitione licuisset eis cum rebus hominibusque eorum quietè vivere ac residere; & deprecatus est clementiam regni nostri ut præfatam monasterium unâ cum villulis quarum nomina sunt villa Secarj, seu villa Alderj, necnon villa Junionis super idem fluvium præfatam Duranum, villam Magnianacum in pago Tolosano super fluvium Fiscavum, necnon & cellulas quæ nuncupantur sancti Martini prædicto monasterio subiectas, quæ sunt sitæ in eodem pago super fluvium Lampium, sive sanctæ Cæcilie & sancti Petri, quæ sunt super fluvium jamdictum Duranum, locumque qui dicitur Oratorium cum omnibus rebus & adjacentiis sive terminis suis, sub nostra suscipere defensione & immunitatis tuitione. Cujus precibus ob amorem Dei & reverentiam divini cultus libenter aures accomodate placuit, & hoc nostræ auctoritatis præceptum immunitatis tuitionisque gratia fieri decrevimus; per quod præcipimus atque jubemus ut nullus iudex publicus vel quislibet ex judiciaria potestate in

Tom. II.

Ecclesias, loca, vel agros, seu reliquas omnes possessiones prædicti monasterij, quas moderno tempore possidet, vel quæ etiam deinceps in jure ipsius sancti loci voluerit divina pietas augere, ad causas audiendas, aut freda exigenda, aut mansiones vel paratas faciendas, aut fidejussores tollendos, aut homines ipsius monasterij tam ingenuos quam & servos super terram ipsius commanentes injustè distringendos, nec ullas redhibitiones aut illicitas occasiones requirendas, nostris nec futuris temporibus ingredi audeat, vel ea quæ supra memorata sunt penitus exigere præsumat. Et quicquid de rebus præfati monasterij fiscus sperare potest, totum nos pro æterna remuneratione præfati monasterio concedimus, ut in alimonia pauperum stipendiisque monachorum ibidem Deo famulantium proficiat in augmentum. Et quandoquidem divina vocatione supradictus Abbas vel successores ejus ab hac luce migraverint, quandiu ipsi monachi inter se tales invicem poterint qui ipsam congregationem secundum regulam sancti Benedicti regere valeant, scilicet qui præesse pariter & professe queant, per hanc nostram auctoritatem licentiam habeant eligendi Abbates, quantum pro nobis & totius regni nostri à Deo nobis concessi stabilitate jugiter Domini misericordiam exorare delectet. Et ut hæc auctoritas à fidelibus sanctæ Dei Ecclesiæ & nostris verius credatur diligentiusque conservetur, manu propria subter firmavimus & anuli nostri impressione signari iussimus. Signum Karoli gloriosissimi Regis. Datum 111. Kal. Augusti anno xv. regnante Karolo gloriosissimo Rege, Indictione secunda. Actum Germiniaci palatio in Dei nomine feliciter. Amen.

LXXV.

Præceptum Karoli Calvi pro monasterio sancti Hilarij in diœcesi Carcassonensi.

IN nomine sanctæ & individue Trinitatis. Karolus Dei gratia Francorum Rex. Quicquid enim ob amorem divinæ reverentiæ operibus iustis implere satagimus, ad æterna beatitudinis gloriam capessendam profuturum nobis omnino non dubitamus, quin etiam ad regni nostri diuturnum felicemque statum pertinere proculdubio credimus. Idcirco cognoscat sagacitas seu utilitas omnium fidelium nostrorum tam præsentium quam & futurorum qualiter religiosus Ana Abba ex monasterio sancti Hilarij, quod est situm in pago Carcassonense super rivum Leuco, constructum scilicet in honore sancti Saturnini martyris, ubi etiam prædictus sanctus Hilarius confessor corpore requiescit, ad nostram accedens clementiam obtulit mansuetudini nostræ quandam auctoritatem sanctæ memoriæ Domni & genitoris nostri Augusti Ludovici, in qua continetur qualiter idem Dominus & genitor noster prædecessores suos prædictumque monasterium cum omnibus rebus sibi iuste legaliterque pertinentibus sub defensionis suæ tuitione immunitatisque munimine receperit. Petiit etiam idem venerabilis Ana Abba magnitudinem nostram ut eandem auctorita-

Z Z z z ij

An. 844.
Ex archi-
vo monas-
terij Montis-
folvi.

An. 844.
Ex char-
ulario Ec-
clesiæ Au-
clianensis.

Ex archi-
vo S. Hila-
rij.

tem genitoris nostri renovare & ipsum memoratumque monasterium sibi commissum cum cellulis sibi subiectis, quæ nuncupantur Garellianus, & alia quæ nuncupatur sancti Martini, cum villare infra ipsos terminos qui vocatur Buxolus, & molendinos duos qui sibi esse noscuntur in pago Rendense in villa quæ dicitur Limosus, & alios duos molendinos in villa quæ dicitur Rescemiri super fluvium Atacis, quam propriis manibus memoratus Abba & monachi sibi commissi construxerunt, seu & villam juxta ipsum monasterium quæ vocatur Salas, ubi est Ecclesia constructa in honore sanctæ Mariæ semper virginis, & alios duos villares qui vocantur Isart & Iruia, qui sunt in fines de ipso memorato monasterio, cum terminis & appendiciis suis, quam hæcenus supradictus Dominus & genitor noster Augustus Ludovicus prædicto monasterio per auctoritatem suam præfinivit, concessit, atque delegavit, vel etiam omnibus rebus & omnibus eidem loco appendentibus, sub nostra similiter defensione ac immunitatis tuitione recipere dignaremur, & in pago Ruffionense cellas tres, una quæ vocatur Nicolarias super flumen quæ dicitur Tethus, ubi est Ecclesia constructa in honore sancti Stephani, & alia est in monte furcato, ubi est Ecclesia constructa in honore sancti Martini, & tertia est in monte Albaria in loco qui vocatur Valle Vitaria, ubi est Ecclesia constructa in honore sancti Martini, cum ipso villare qui dicitur ad Casa Sationi, cum terminis vel adjacentiis illorum. Cujus petitionibus clementer annuimus. Cui etiam hoc excellentiæ nostræ præceptum fieri iussimus, per quod præcipimus atque jubemus ut nullus iudex publicus vel quislibet ex judiciaria potestate in Ecclesias aut loca vel agros seu reliquas possessiones prædicti monasterij quas moderno tempore iuste & rationabiliter possidet, vel quæ etiam deinceps in iure ipsius sancti loci voluerit divina pietas augeri, ad causas audiendas, vel freda exigenda, aut mansiones vel paratas faciendas, aut fidejussores tollendos, aut homines ipsius monasterij tam ingenios quam & servos super terram ipsius commanentes iniuste distringendos, nec ullas redhibitiones aut illicitas occasiones requirendas, nostris & futuris temporibus ingredi audeat, vel ea quæ supra memorata sunt penitus exigere præsumat; & quicquid de rebus præfati monasterij fisco sperare poterat, totum nos pro æterna remuneratione præfati monasterio concedimus ut in alimonia pauperum & stipendia monachorum ibidem Deo famulantium perpetuo proficiat in augmentum, vel ipsos molendinos duos qui sunt in fluvio Atace in termino de villa Cerintiano. Præterea neminem Dei nostrorumque fidelium industriam latere volumus quia sepeditus Abba nostræ suggestit præcellentiæ qualiter quidam sacerdos, cui nomen Autarius, basilicam in pago Carcaïonense sitam sub honore scilicet sancti Adriani cum omnibus illi pertinentibus rebus prænominato suo monasterio contulerit seu donaverit atque per cartam traditionis legaliter firmaverit sive per præceptum, per quod eandem basilicam gloriosus quondam Rex Pippinus largitus fuit eidem Autario sacerdoti, sicut supra taxatum est, plenissime memorato loco donando contradidit. quæ quidem

Ecclesia duos habet molendinos, qui attinguntur terminis duarum villarum quæ dicuntur Prexianus & Rufiacus. Nostram itaque frequenter Ana Abba petiit pietatem ut ob nostræ mercedis augmentum supradicto sacerdoti Autario factam donationem plenius confirmare dignaremur per hanc eandem excellentiæ nostræ auctoritatem. Cujus precibus annuentes, constituendo sancimus ut sicut ab eodem Autario sacerdote præmemorata basilica cum appendiciis præmissis monasterio est tradita seu delegata, sic per hanc nostram auctoritatem integerrimè perpetuis temporibus in potestate seu dominatione prænotati monasterij rectorumque ejus consistat & absque alicujus contradictione vel minoratione omni tempore in utilitatibus ipsius sancti loci permaneat. Et quandoquidem divina vocatione supradictus Abba vel successores ejus de hac loco migraverint, quandiu ipsi monachi inter se tales invenire poterint qui ipsam congregationem secundum regulam sancti Benedicti regere valeant, per hanc nostram auctoritatem & consensum licentiam habeant eligendi Abbates; quatinus ipsos monachos qui ibidem Deo famulantur, pro nobis & conjugate atque stabilitate totius regni nostri Domini immensam clementiam jugiter exorare deleat. Et ut hæc auctoritas nostris futurisque temporibus Domino protegente inconcussa valeat manere, manu propria subter firmavimus, & anuli nostri impressione signari iussimus.

LXXVI.

Præceptum Karoli Regis quo confirmat permutationem factam inter Hermintrudis Reginam conjugem suam & Ainardum Abbatem sancti Mauri de cortili uno ad villam Dubrum in Vicaria Buxiacensi.

IN nomine sanctæ & individue Trinitatis. Karolus gratia Dei Rex. Notum sit omnibus sanctæ Dei Ecclesiæ fidelibus & nostris presentibus atque futuris quia dulcissima nobis conjugis nostræ Hermintrudis Regina ad nostram accedens sublimitatem innotuit qualiter secum quidam venerabilis vir Ainardus Abbas ex cœnobio Fossatis quasdam res commutasset pro ambarum partium oportunitate atque concambisset. Dedit igitur eadem conjugis nostræ præeunte auctoritate de rebus abbatie sui monasterij Calæ, unâ cum consensu congregationis ejusdem monasterij, ad partem jamdicti Einardi venerabilis Abbatis & monachorum sui monasterij in pago Parisiaco, in vicaria Buciaxinse, in villa Dubro, cortile unum in jus ecclesiasticum habenda. Et è contrâ in compensatione hujus concambij dedit idem Einardus Abbas, una cum consensu fratrum sui monasterij, de rebus sancti Petri ad partem monasterij Calæ & jam dictæ conjugis nostræ Hermintrudis in eodem pago & in ipsa vicaria & prope eandem villam de terra atabili spatium pericarum x x i x. per longum, per latum pericarum v i i. & medium. Unde & duas commutationes inter se æquo tenore conscriptas & legaliter roboratas ad relegendum

An. 877.
Ex charta
latio mona-
sterij Fof-
sat.